

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΤΙΑΛΙΑΣ

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Ριγμένη 'στ' ακρογιάλι ή πλανημένη Βαρκούλα, σ' αν έρείπω του χρόνου...

Άνεμοι 'στος άρουες τούς ραγιμένους, Πατώντας 'π' τήν πλώρη ως 'στην πρόμη...

Τά κόματ' άπκλά ή μηχανασμένα Φιλόνε τή Βαρκούλα ή τή χτυπάνε...

Μή τόρα οι ξυλοκόποι τά χαλούνε; Ο Γέρω-Ναύτης είπε 'στην παιδιά του...

Καί τόρα νεκροκρέββατο 'στό μνήμα Αγωνίστη ή Βαρκούλα μέσα έθάρη...

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

'Στό ξέδι του έρθις ο Ναύτης πλέει; Νεκροποιοί τά κόματ' έκλουθάνε;...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΦΟΝΕΥΕΙ

Ο άγαπητός «Νουμάς» θά μου παραχωρήσει μιαν στήλην, έλπίζω, διά νά έκθέσω εις αύτήν μιαν γνώμη...

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑΣ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

έρείπει τής άρχίως δέξης και θαυμάσια άγάλματα τά όποιά τ' έγω άποδίδοι εις τής ήμέρας τό φως!

ΚΕΦ. Ε'

'Η θάλασσα έμπαράρυσσε, περθενική και συμράγιδος πλανώσα χειμάρρους σελαγίζοντας άργύρου...

γους είσέρχομαι κατ' εὐθείαν εις τοῦ θέματος μου τήν οὐσίαν:

Προχθές κατέπεδεν ο τοίχος μιᾶς γαιανθρακαποθήκης ἐν Πειραιῇ καὶ ἐτάφησαν ἐπ' αὐτήν τρεῖς δυστυχεῖς ἐργάται.

Ἐκπνέθησαν εὐθύνα διὰ τὴν τριπλῆν αὐτὴν ἀνθρωποκτονίαν, διὰ τὴν ἐκ προμελέτης ἀνθρωποκτονίαν, ἀπὸ τὴν ἰδιοκτίτην τοῦ ἐπιμορφοῦ τοῦ τοίχου;

Μὴ οὖν ἐκπλήξῃ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς πράξεως. Δὲν πρόκειται περὶ τυχαίου δυστυχήματος, ἀλλὰ περὶ ἀνθρωποκτονίας καὶ δι' ἐκ προμελέτης — καὶ ἀμέσως οὖν τὸ ἐξηγῶ.

Ὁ ἐν λόγῳ κτίριον—Σταθάτος, νομίζω, πῶς ὀνομάζεται—ὄταν ἐκτιε τὴν ἀποθήκην του εἶχεν ἐπ' ὄψιν του βεβαίως, ὅτι ἐν αὐτῇ θὰ ἐναποθηκεῖται πρῶγμα βαρῆ, συνεπῶς ᾤφειλε νὰ κατασκευάσῃ τοὺς τοίχους στενωτάτους διὰ νὰντέχουν εἰς τὸ βάρος τοῦ θάκουμβοῦσε ἐπάνω των.

Δὲν τὸ ἐπραξεν ὅμως, ἴσως ἐκ κακῶν ὑπολογισμῶν, ἢ—ὅπερ εἶνε καὶ τὸ πιθανώτερον—διὰ νὰ μὴ ἐξοδεῖσθαι πολλὰ χρήματα.

Ὁ τοίχος λοιπὸν κατέπεσε, τρεῖς ἄνθρωποι ἐτάφησαν ἐπ' αὐτὸν, ὁ κ. Σταθάτος μὲν ἀκαταδίκως καὶ αἱ ἐξημερίδες τὸν τριπλοῦν αὐτὸν φόνον τὸν ἀναγράφουν ὡς τυχαῖον δυστύχημα.

"Αν οἱ Νόμοι ἦσαν ἀνθρωπινώτεροι καὶ δικαιότεροι, τί θὰ συνέβαινε;

Ὁ ἰδιοκτίτης τ' ἔπι καταρτίσαντος τοίχου θὰ ἐσφύρετο εἰς τὰς φιλῆλαιας, θὰ ἐπαινοῦσεν ὑπὸ τὸ Κακοεργιοδικεῖον, θὰ καταδικάζετο, αἱ δὲ οἰκογένειαι τῶν ἀτυχῶν θυμάτων, αἱ ὁποῖαι ἔχασαν τὰ στήριγματά των καὶ θὰ μείνουν εἰς τ' ἐς πέντε δρόμους, θὰ εἶχαν ὅλα τὰ δικαιώματα νὰ κινήσουν κατὰ τοῦ ὡς δολοφόνου πλέον χαρακτηρισζομένου αὐτοῦ κτίριου, πολιτικὴν ἀγωγὴν, ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀνάλογον χρηματικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἡ Πολιτεία λοιπὸν διὰ τῆς ἀτελείας τῶν Νόμων τῆς ἐδολοφόνουσε προχθές εἰς τὸν Πειραιᾶ τοὺς τρεῖς ἀτυχεῖς ἐργάτας.

Θέλειτε νὰ σὰς ἀπαριθμῶ καὶ ἄλλα ἐγκλήματα; Τὰ ἀπὸ οὐτέρος θέματα ἢ Πολιτεία τί φιλοτεχνεῖ καὶ αὐτά. Ὡς πλὴν μέλημα δικάζει τὴν πρῶξιν τῶν ἀρματοδρομοστῶν, ὡς ἀμέλειαν τὴν χαρακτηρίζει, ἐπὶ εἶνε καὶ αὐτὴ καθαρότατος φόνος ἐκ προμελέτης, ἀφοῦ ὁ ὁδηγὼν μιαν ἡμαζαν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ παρορμῶν εἰς ἀκατάσχετον ὄρμην τ' ἐς ἵππους τῆς, γνωρίζει πολὺ καλά ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ κατασυντρέξῃ ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῆς κανέναν ἀντιστοπτον διαβάτην.

Τρίτον ἐγκλημα τῆς Πολιτείας, εἶνε τὸ ἀπὸ ἐκπνέματος, δυστυχήματα, αἱ περιήγητοι δηλαδὴ ἀκαλοδιές τῶν οἰκοδομῶν, αἱ ὅποιαι εἰς μὲν τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἐργαζομένους χρησιμεύουν ὡς καιάδα, εἰς δὲ τοὺς ἐπ' αὐτὰς διερχομένους ὡς σπάθα τοῦ λαμοκλέους, τῶν ὁποῶν ἢ τρίχα ἀπειλεῖ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ κοπῇ καὶ νὰ τοὺς φιλοδορῆσθαι τὸν θάνατον.

Ἔπαρχει κῆποιον τμήμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ μηχανικοῦς, εἰς τὸ Ἑπιουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἂν δὲν ἀπατώμα. Ἔπαρχει καὶ κῆποιος μηχανικός

χῆν, καὶ δικήνουςα τὴν χερῶν καὶ τὴν ἑλπίδα ἐπὶ τὸ μέλλον.

Ὁ νέος ναυτικὸς κλίμων ἀπὸ τῆς πρῆμνης τοῦ καταδρομικοῦ, ἤσφαρινε τοὺς ὀρθλαμούς καὶ τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγαπητοῦ στοιχείου του, καὶ ἐκορῆνυτο φωτὸς καὶ χρωμάτων.

Κάτι ἐπιλημμύριζε καὶ τὴν ἰδικὴν του ψυχὴν μὲ δρόσον καὶ ἀγνόητα.

Μεγάλα θαλάσσια πτηνὰ, ἀλβατρος καὶ θαλασσοβάται διέγραφον κύκλους ἄνωθεν τῶν κυμάτων, κρῶζοντα διὰ γοεῶς φωνῆς καὶ ἀκολουθοῦντα τὸν ὑπόλευκον ἀῶλακα τὸν ὁποῖον ἐσημείωνε ἢ ἕλιε ἐπὶ τῶν ὕδάτων ἢ ἐνίοτε ἐπιπίπτοντα ἀποτόμως νὰ καταβροθίσωσι κανὲν τεμάχιον στυπίου ριπτόμενον ἀπὸ τοῦ πλοίου. Εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος δύο τρεῖς ροσιτήρες ἐξηκόντιζον μεγάλους πίδακας ὕδατος, ὡς λευκὰ πυροτεχνήματα.

Ὁ νέος ἐφάνετο διὰ τοῦ βλέμματός περρακοῦσθαι τοὺς πελωρίου κύκλους τῶν ὀρνέων ἐπὶ τοῦ σπαιρείου βῆθους τοῦ οὐρανοῦ, συγκεχυμένους ὅμως ἐντὸς τῆς διανοίας του ἀνεπείριστα τὸ εἰδύλλιον τοῦ λευκοῦ Ἀλγαρίου, ἢ ξανθοῦ ἄγνωστου τῶν ὀρνέων του, καὶ τὰ κομψὰ δελτήρια τὰ ὁποῖα ἤρχοντο εἰς ἐκστήτην προσόρμισιν νὰ φέρουν νέας συγκινήσεις καὶ νέους πάλμους.

Πῶς ἔμενον ζωηρὰ καὶ γλυκύταται αἱ ἐναμνήσεις αὐτοῦ τῆς γραφικῆς πόλεως. Τὸ κινῶμα τῶν λευκῶν οἰκῶν τῆς, οἱ κατ᾿ἄφτο: ἐκατέρωθεν λόφοι, τὰ λευκὰ

ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας. Δὲν μοῦ λέγετε, σὰς παρακαλῶ, ἔσπερε ἢ ὄχι νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι οἱ κύριοι αὐτοὶ νὰ ἐπιθεωροῦν κάθε σκαλωσιὴν, ἵτις ἀνεγείρεται, καὶ νὰ διατάσσουν τὴν διάλυσίν της, ἂν ἐξακριβώσουν τὴν κατασκευὴν της πλὴν μετῆ;

Ἡ κλοπὴ τοῦ χειμάρρου Κωνσταντάρτα. Ἐδῶ ἢ Πολιτεία συλλαμβάνεται, ὄχι πλέον δολοφόνουσα, ἀλλὰ κλέπταισα.

Ἄν ὑπῆρχε Ἀστυνομία — καὶ ἢ Πολιτεία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἔχη Ἀστυνομίαν, ἀφοῦ οἱ πολῖται, φορολογοῦνται καὶ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν — οἱ λωποδύται, ὡς ὀρθῶς καὶ ἂν ἐπιτεθῆ ὅτι ἦσαν, δὲν θὰ ἐπιλαμβάνον ποτὲ ν' ἀπογυμνώσουν ἕνα κατάστημα, κείμενον εἰς κεντρικώτατον μέρος τῆς πόλεως, καταλλήλως φρουρούμενον.

Ἡ Πολιτεία λοιπὸν ἀπεγίγνωσε τὸ κατᾶστημα, καὶ ἀπορῶ διότι δὲν εἶδα ἀκόμη δημοσιευόμενον ὅτι ἐξ ἀποσυνεθέτων ἔμποροι ἐκινήσαν ἀγωγὴν κατὰ τῆς Πολιτείας ἀπαιτοῦντες παρ' αὐτῆς τὸ ἀντίτιμον τῶν κλαπέτων ὅπως δὲν ἀπορῶ καθόλου διότι δὲν παρητήθη, κατόπιν τῆς κλ. πῆς αὐτῆς, ὁ κ. Γεννήδερλινος.

Δυστυχῶς ἢ ψυλή μου δὲν χαρακτηρίζεται διὰ τὴν μὴ μὰς ἄπτου φιλοτιμίαν.

Εἶχα νὰ σὰς ἀναφέρω καὶ ἄλλα πολλά ἀκόμη παρηγοίας φήσεως ἐγκλήματα τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ τὰ παραλείπω ὡς εὐκόλως ἐννοούμενα. Σὰς ἔδωσα μόνον τὰς μέτρας, τὰ καλοῦσιν δηλαδὴ καὶ σείς εἰς αὐτὰ εἰμπορήτε νὰ χρίσετε ὅσα ἐγκλήματα θέλετε αἱ μέτρα εἶνε στερεώταται.

Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ τοῦ ἀνωτέρου, εἰλικρινῶς πάντοτε, ἄρθρον θὰ μοῖ ἐπιτρέψετε νὰ προσθέσω καὶ μιαν πεποθῆσιν ριζωθεῖσιν ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι τοὺς Νόμους εἰς τὴν πατρίδα μας τοὺς λῆξιον, μάνεται, δὲν τοὺς ἔκαμαν ἄνθρωποι δι' ἄνθρώπους, ἀλλὰ θερία, οἷχί πάλιν διὰ θερία, ἀλλὰ δι' ἄνθρώπους δυστυχῶς.

ΣΟΛΩΝ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΙΤΕΡΑΓΚ

IV

Τρεῖς κορώνες μάλμαχ εἶχανε κί' ἄπορει; Καὶ σὲ ποιὸν τῆς ἔδωκε τῆς ἄκορη;

Στοὺς γονηοὺς τῆς δίνει μιὰ—μὰρη Μοῖρα γράφει!— Καὶ τῆς ἀγορᾶσον δυὸ δόχτικ ἀπὸ γροσᾶκι; Κί' ἴσα μὲ τὴν ἄνοιξιν ἔμεινε κλεισμένη.

Εἰς τοὺς ἀγαπητικούς τῆς μιὰν ἢ κοπέλα δίνει; Ἀσημένιους παίρνουν τρεῖς ἄλυσσους ἐκείνοι; Κί' ἴταν τὸ Φθινόπωρον ὄλο ἄλυσσομένη.

Ἄλλη μιὰ τὴν ἔκαμε χᾶρι στὴν παιδιὰ τῆς; Σιδεροχλακάδες τρεῖς πῆραν—συνορᾶ τῆς!— Τὸ χειμῶν πέρασε σιδεροδεμένη.

ΑΓΙΣ. ΘΕΡΟΣ

βουρούζικ τῶν μεγαλοπρεπῶν Ἀράβων, τὸ γραφικώτατον Καμπάχ, οἱ Ζουάδοι τὴν γαουλιὰ καὶ αἱ μυστηριώδεις Μουρητανεὶ μὲ τὰ κεκλυμμένα πρόσωπα καὶ τοὺς ζωηρωτάτους μζυρούς ὀρθαλοὺς των.

Κάτι ὡς αἶγλη περιέβαλλε καὶ ἐφώτιζε τὸ πανόραμα τοῦτο, τὸ φῶς δύο μεγάλων καὶ ὀροσερῶν ὀρθαλμῶν, ἢ ὀροχὴ ἄγνόητης ἐνὸς παιδικοῦ προσώπου, καὶ ὁ φωτοστάφνος ἐκνήτης κόμης τὴν ὁποῖαν ἐχρόσιζεν εἰς φανταστικὴν παιπλήνην ὁ λαμπρὸς Ἀφρικανικὸς ἥλιος.

᾿Ω! ἐκείνοι οἱ φοίνικες οἱ ἠποῖοι ταλαντεύουσι τόσο ἐπιχαρίτως τὰς περοφύλλους κορυφὰς των, αἱ κομψὰ ἀψίδες καὶ τὰ Μωσικὰ τῶν Μουρητανικῶν οἰκιῶν καὶ ὁ ἄφθονος καὶ πελχιστικὸς ἥλιος, ὅστις ἐν τῇ μεσημβρινῇ θερμότητι τοῦ τόσοσ μεταμορφώνει καὶ ἐξιδανικεῖται

Πῶς ἐπεθύμει νὰ ἐπανάρχετο διὰ μιᾶς εἰς τὸν ἡλιόλουστον ἐκεῖνον τόπον, ὅστις ἔμενε πλέον ὠρῶν μόνον καὶ ζωηρὸν ὄνειρον, ν' ἀνήρχετο πάλιν τὰς κλιμακωτάς ὁδοὺς τοῦ λιμένος, νὰ ἔπραξε εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ πέρκου Μπρεσσόν, καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν ἀγαπητὴν ὁδὸν Μονπανσιέ.

(Ἀκολουθεῖ)